

DECIZIA nr. 44 din 30.01.2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 33228/15.07.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov, cu adresa nr. X/14.07.2016 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/15.07.2016 asupra contestatiei formulata de contribuabilul X CNP - X cu domiciliul in Oras X, strada X nr. X, Judetul X, prin avocat X in baza imputernicirii avocatiile nr. X/2016, cu sediul profesional in Bucuresti, strada X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X sector 5.

Obiectul contestatiei inregistrata la A.J.F.P. Ilfov sub nr. X/08.07.2016, il constituie:

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 nr. X/07.02.2008, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma totala de X lei, comunicata sub semnatura la data de 11.02.2008;
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. X/26.01.2009, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma totala de X lei, fara a exista la dosar dovada comunicarii;
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. X/17.02.2010, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma totala de X lei, comunicata cu confirmare de primire la data de 03.03.2010.

Avand in vedere dispozitiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu prevederile art. 352 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a), din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti - A.J.F.P. Ilfov sub nr. X/08.07.2016 domnul X a formulat contestatie impotriva Deciziilor de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pentru anii 2008, 2009 si 2010 si in sustinerea contestatiei aduce urmatoarele argumente:

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pentru anul 2008 din data de 07.02.2008, pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor pentru suma de X lei, i-a fost comunicata la cerere la data de 08.06.2016, respectiv dupa aproape opt ani de zile de la data emiterii invocand astfel dispozitiile art. 91 din O.G. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala;
- totodata contribuabilul mentioneaza ca decizia de impunere aferenta anului 2008, nu este insotita de dovada de comunicare potrivit dispozitiilor art. 44 alin. 2, din Codul de procedura fiscala invocand astfel si art. 45 din Codul de procedura fiscala.
- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 stabilit pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei, i-a fost comunicata potrivit dispozitiilor art. 44 Cod procedura fiscala la data de 08.06.2016, dupa ce a intervenit prescriptia asupra acestei obligatii, mentionand ca ANAF nu detine dovada faptului ca i-a fost comunicata decizia aferenta anului 2009 ci doar o dovada ca aceasta a fost publicata prin publicitate;
- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010, pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei, i-a fost comunicata la

08.06.2016 odata cu celelalte anterior mentionate, astfel ca a intervenit prescriptia si in situatia prezenta.

Contestatorul sustine ca, la data de 08.06.2016, ANAF Ilfov i-a comunicat idecizia de impunere nr. X/17.02.2010, la cerere intrucat in luna aprilie 2016 a primit o notificare privind obligatiile fiscale restante in suma totala de X lei, din care X lei obligatii principale iar X lei obligatii accesorii, fara ca pana la acea data sa fi comunicat acte administrative respectiv decizii de impunere pentru obligatii fiscale aferente anului 2010.

Pentru faptul ca la data de 01.01.2016 obligatia de plata aferenta anului 2010 era deja prescisa, orice alte comunicari privind decizia din 2010 nu produc niciun efect juridic conform art. 45 Codul de procedura fiscala, sustinand ca opozabilitatea actului administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii.

In concluzie, pentru toate aceste considerente contribuabilul solicita anularea actului administrativ fiscal pentru decizia de impunere aferenta anului 2008, in suma de X lei, pentru obligatiile fiscale din 2009 in suma de X lei , solicita a se constata nulitatea actului administrativ si anularea acestuia deoarece a intervenit prescriptia iar pentru decizia de impunere aferenta anului 2010, solicita admiterea contestatiei cu privire la veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei, astfel cum a fost formulata, constatandu-se intervenita prescriptia, avand in vedere faptul ca, la data de 31.12.2015 s-a implinit termenul de prescriptie prevazut de Codul de procedura fiscala.

Temeiul de drept invocat, art. 12, art. 44, art. 45, atr. 47, art. 91 si art. 93 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

II. Prin Deciziile de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit aferente anului 2008, 2009 si 2010, emise de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov, au fost stabilite in sarcina contribuabilului obligatii de plata in suma totala de X lei, reprezentand plati anticipate cu titlu de impozit pentru fiecare trimestru in parte, in baza declaratiei privind veniturile estimate din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2008 depusa de contribuabil, pentru contractul de inchiriere inregistrat la AJFP Ilfov sub nr. X/06.02.2008.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

3.1. Cu privire la deciziile de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit nr. X/07.02.2008 si nr. X/17.02.2010

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei in conditiile in care contestatarul nu a respectat termenul legal de exercitare a caili administrative de atac.

In fapt, prin adresa inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sub nr. X/08.07.2016 domnul X a formulat contestatie impotriva deciziilor de impunere nr. X/07.02.2008 si nr. X/17.02.2010.

Decizia de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 **nr. X/07.02.2008, ce face obiectul contestatiei, a fost comunicata** contestatarului sub semnatura la data de **11.02.2008**, data la care a ridicat contractul de inchiriere in doua exemplare, in original de la organul fiscal.

Decizia de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. **X/17.02.2010, ce face obiectul contestatiei, a fost comunicata** contestatarului prin posta cu confirmare de primire sub semnatura la data de **03.03.2010**.

Mai mult, invocarea de catre contribuabil, ca nu a primit deciziile contestate este **eronata si nu poate fi retinuta**, intrucat in baza declaratiei privind veniturile estimate din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2008, inregistrata la organul fiscal sub nr. X/06.02.2008, domnul X a cedat dreptul de folosinta a bunului, respectiv terenul in suprafata de 266,69 mp, situat in X, Judetul X, catre S.C. X SRL iar la data de 07.02.2008 organele fiscale au emis decizia de impunere aferenta anului 2008, comunicata sub semnatura contribuabilului la data de **11.02.2008**, asa cum rezulta din exemplarul deciziei anexate la dosarul cauzei.

Totodata decizia de impunere aferenta anului 2010 a fost comunicata contribuabilului prin posta cu confirmare de primire, asa cum rezulta din copia confirmarii de primire semnata la data de **03.03.2010**, de catre contestatar.

In drept, conform art. 352 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 352. - Aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.”

Speței îi sunt aplicabile prevederile art. 68, art. 205 și art. 207 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, care stipuleaza:

“Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

Art. 207 - (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, care stipulează: **“Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate”.**

Motivatia contestatarului precum ca, deciziile de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit din cedarea folosintei bunurilor “nu i-au fost comunicate si prin urmare nefiind opozabile” nu este intemeiata deoarece la dosarul cauzei se afla confirmarea de primire a acestora.

Se constata ca domnul X nu a respectat termenul legal de contestare, **desi** prin deciziile atacate i s-a adus la cunostinta faptul ca avea posibilitatea de a le contesta in termen de 30 de zile de la data comunicarii, la organul fiscal emitent.

Având în vedere faptul că acesta a depus contestația după expirarea termenului legal, în condițiile în care normele referitoare la termenul de depunere a contestației are caracter imperativ, se reține că nerespectarea termenului de contestare face imposibilă

antamarea pe fond a cauzei de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București.

În speta sunt incidente și prevederile art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, care precizează:

„(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

Ținând cont de faptul că termenul pentru exercitarea căii administrative de atac, prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sancționată cu decăderea și reținându-se culpa procedurală în care se afla contestatară, **urmează a se respinge ca nedepusă în termen** contestația formulată de domnul X **impotriva deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 nr. X/07.02.2008** prin care au fost stabilite plăți anticipate în suma totală de X lei și **impotriva deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. X/17.02.2010** prin care au fost stabilite plăți anticipate în suma totală de X lei.

3.2. Cu privire la decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit nr. X/26.01.2009

Cauza supusă soluționării este dacă contribuabilul datorează impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor în condițiile în care la dosarul cauzei nu a fost anexată dovada de comunicare a deciziei atacate și nici nu au fost depuse documente ce fac dovada elementelor care au condus la întreruperea/suspendarea cursului prescripției.

In fapt, domnul X a obținut venituri din cedarea folosinței bunurilor, respectiv din închiriere, conform declarației depuse la organele fiscale și înregistrată sub nr. X/06.02.2008, datorând astfel plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit.

Urmarea depunerii declarației privind veniturile realizate Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov a emis decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit pe anul 2009, nr. X/26.01.2009 iar obligația de plată stabilită în sarcina contribuabilului fiind în suma de X lei, reprezentând impozit pe venit din cedarea folosinței bunurilor

In drept, potrivit dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 82 (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. [...]

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru[...].” iar incepand cu 01.01.2012 termenul de plata a fost modificat în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Fac excepție veniturile din arendare, pentru care contribuabilul stabilește impozitul, pe baza declarației de impunere.(...)”.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).[...]

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și/sau venituri din activități agricole și care în cursul anului fiscal își încetează activitatea, precum și cei care intră în suspendare temporară a activității, potrivit legislației în materie, au obligația de a depune la organul fiscal competent o declarație, însoțită de documente justificative, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăților anticipate.”

Fata de cadrul legal mentionat anterior si de documentele existente la dosarul contestatiei se retine obligatia contribuabililor care realizeaza venituri din activitati independente de a efectua plati anticipate in contul impozitului pe venit, acestea fiind stabilite de organul fiscal in baza veniturilor declarate de acestia, respectiv pe baza venitulului estimat a fi realizat in anul respectiv, daca a fost depusa declaratie privind venitul estimat pentru anul curent sau pe baza venitulului net din activitatea respectiva determinat in anul anterior, prin aplicarea la acesta a cotei de impozitare de 16%.

Totodata potrivit art. 231 "Dispozitii privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

De asemenea, în ceea ce privește efectul cauzelor de întrerupere a cursului prescripției, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privind la prescripția extinctivă, republicat prevede în mod expres următoarele:

"Întreruperea sterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

"Art. 131 - (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

"Art. 132 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]"

"Art. 133 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită; [...]"

Având în vedere temeiul de drept invocat rezultă că termenul de prescripție se întrerupe la data îndeplinirii în cursul executării silită a unui act de executare silită raportat la data comunicării Somatiei de plată astfel, se putea constata că termenul de prescripție a executării obligației de plată se întrerupe iar un nou termen începe să curgă de la acea dată.

În speta devin incidente și prevederile art. 44 din Codul de procedură fiscală:

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat."

"2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii. "

"Art. 86 - (6) - Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

“Art.111 - (1) Creantele fiscale sunt *scadente* la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.”

Ținând cont de prevederile legale mai sus menționate, rezultă că organul fiscal are obligația de a comunica contribuabililor toate actele administrative fiscale care le sunt destinate. Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația de plată constă în aceea că autoritatea fiscală este în drept să pretindă plata acesteia **numai dacă titlul respectiv a fost comunicat.**

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca, organul fiscal nu face dovada respectării procedurii de comunicare în conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedură fiscală pentru decizia de impunere nr. X/26.01.2009, anexand la dosarul cauzei doar captura de ecran cat si pentru somatia de plata si a titlului executoriu nr. X/20.03.2013, anexand doar anuntul colectiv din data de 16.12.2013.

Avand in vedere faptul ca, dosarul contestatiei nu a fost constituit conform prevederilor legale, prin adresa nr. X/20.07.2016 Serviciul solutionare contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti a solicitat organului emitent al actului fiscal, sa procedeze la completarea dosarului cu dovezile de comunicare a actelor contestate.

Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/01.08.2016, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov raspunde partial solicitarilor noastre fara a complini lipsurile constatate, respectiv fara a transmite dovada de comunicare a deciziei de impunere aferenta anului 2009.

Totodata organele fiscale nu au facut dovada intervenirii suspendarii, respectiv intreruperea cursului prescriptiei, asa cum invedereaza si contribuabilul, astfel in urma solicitarilor transmise cu privire la aceste aspecte, organele fiscale au transmis somatia emisa in data de 20.03.2013 cat si titlu executoriu cu nr. X/20.03.2013, care cuprind debite aferente deciziei atacate inasa fara dovada plicului retur, anexand doar anuntul colectiv din 16.12.2013, rezulta astfel ca procedura de comunicare a somatiei si titlului executoriu au fost viciate.

Intrucat pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti nu se poate pronunta, avand in vedere lipsa dovezii de comunicare a deciziei de impunere nr. X/26.01.2009 cat si lipsa plicului retur a documentelor care fac dovada, intervenirii suspendarii, respectiv intreruperea cursului prescriptiei, asa cum invedereaza si contribuabilul, daca a fost respectata ordinea de stingere a obligatiilor fiscale, daca actele de executare au fost comunicate prin respectarea procedurii, urmeaza a se desfiinta Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009, nr. X/26.01.2009, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov cu privire la suma de X lei.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si

documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Se impune aplicarea prevederilor art. 279 alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: “

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015, care precizeaza:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

Tinand seama de cele mentionate anterior organele fiscale vor proceda la reanalizarea obligatiilor de plata stabilite prin decizia atacata, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificarile si completariile ulterioare, art. 131, art.132, art. 133 si art. 231 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat, si art. 7 alin. (3), art. 279 alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015

DECIDE

3.1 Respinge in parte ca nedepusa in termen contestatia formulata de contribuabilul **X** CNP - X cu domiciliul in Oras X, strada X nr. X, Judetul Ilfov, impotriva **Deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 nr. X/07.02.2008**, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de **X lei** si

impotriva **Deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. X/17.02.2010**, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma totala de **X lei**, emise de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov

3.2 Desfiinteaza in parte Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. X/26.01.2009, prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de **X lei**, urmand ca Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului **X**, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.